

[Hans R. Knudsen.]

Vi kan derimod tiltræde ministerens ændringsforslag nr. 6 i betænkningen, hvorefter børnefradragene også bliver ens for hele landet, men noget lavere, end de i dag er i hovedstadsområdet, lidt større i visse tilfælde i byerne og også større i landkommunerne. Dette forslag går nemlig ud på, at børnefradraget fastsættes til 500 kr. over hele landet for det første barn og 700 kr. for de følgende. Den nedgang, der herved sker for børnefradragene i Københavnsområdet, kan og skal udlignes, og det må ske ved de forhandlinger, der snart skal være om skatteudskrivningslovsforslaget i forbindelse med den nye børnetilskudslov.

Jeg vil særlig henlede opmærksomheden på dette forhold, fordi jeg har set, at flere har fået disse ændrede børnefradragregler galt i halsen og troet, at her skulle der ske en forringelse for børnenes vedkommende. Det er i hvert fald ikke meningen, og det fremgår også af betænkningen, at dette problem skal tages op. Jeg håber, dette kan være en beroligelse ikke alene for Dansk Kvindesamfund, der så sent som i dag har henvendt sig til folketinget angående dette spørgsmål, men også for forskellige andre, der i hvert fald har overset den sidste del af det, betænkningen siger herom. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at børnefradraget er fradrag i indkomsterne, hvorimod børnetilskud er fradrag i skattebetalingen, og det indebærer den forskel, at børnetilskuddet gives som et skattefradrag, som et nedslag i skattebeløbet. Det gives med det samme beløb eller i hvert fald med et bestemt beløb, hvorimod børnefradraget som indkomstfradrag giver større fordel, naturligvis, jo større indkomsten er, særlig når beskatningen er så progressiv, som den er. Derfor foretrækker vi fra vor side et børnetilskud eller rettere et skattefradrag fremfor børnefradrag eller indkomstfradrag, som det retteligt er. Vi må derfor anbefale, at ændringsforslag nr. 7 stemmes ned, og at man vedtager ændringsforslag nr. 6.

Jeg skal derefter sige et par ord om et

af de problemer, som har beskæftiget os i udvalget. Det er spørgsmålet om fradrag for nyetablerede. Venstre og de konservative har stillet ændringsforslag i betænkningen, nr. 10 og nr. 11, hvorefter en bestemmelse om en særlig lempelse i indkomsten for nyetablerede skulle genoptages i ligningsloven. Jeg vil gerne fremhæve, at der kan i hvert fald ikke være nogen særlig tvingende nødvendighed for, at disse lempebestemmelser genindsættes i ligningsloven i år. Det ligger jo sådan, at i kraft af de bestemmelser, vi har haft i de tidligere års ligningslove, kan alle, der har etableret sig for første gang inden den 1. november i år, og som i øvrigt opfylder betingelserne, få lempelse i indkomstansættelsen i 5-6 år, og de, der etablerer sig efter den 1. november i år, kan jo alligevel ikke nå at få betalt afdrag, som kan berettigede til lempelse allerede i det kommende skatteår.

Det er altså først og fremmest ikke noget problem, som er særlig aktuelt i år. Jeg vil også gerne sige, at det tillige er et stort spørgsmål, om der fremover er brug for de lempebestemmelser, som vi før har haft. De blev indført i sin tid som en håndsrækning, jeg kan vist godt sige specielt til de landmænd, som etablerede sig efter de stærke konjunkturstigninger og i en tid, da i hvert fald ikke-regnskabspligtige og ikke-regnskabsførende landmænd ikke havde nogen som helst mulighed for almindelige afskrivninger på deres inventar. Siden dengang har vi fået en ny afskrivningslov, en betydeligt forbedret afskrivningslov, hvorefter der allerede det første år efter en ejendomsøvertagelse kan afskrives op til 30 pct. på inventarkontoen. Jeg tror derfor, det er et stort spørgsmål, om der i det hele taget er brug for denne særlovgivning mere. Den fik i øvrigt en noget uensartet anvendelse landet over. Det kunne der naturligvis nok rådes bod på, men når den højtærede finansminister nu netop på baggrund af de nye afskrivningsregler har givet tilsagn om, at han inden næste års lignings-